

החלטה ט"ו אלול תשפ"ד, 18/09/2024
תיק 7492-11-23
שופטת רחל גרוס

17.9.24

1. חוות הדעת תועבר ישירות לצדדים.
2. הצדדים יודיעו עד ליום 9.10.24 האם הם מבקשים להעביר שאלות הבהרה למומחה.
3. לעיוני בהתאם.

לכבוד

השופטת רחל גרוס,

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

הנדון: ב"ל 7492-11-23 אלקרינאוי עלי נ' המוסד לביטוח לאומי

התבקשתי על ידך לחוות דעה לגבי הנ"ל.

השכלה:

בית ספר לרפואה אוניברסיטת לונדון 1989

מומחה לפסיכיאטריה בי"ח טלביה 1996

תעודת מומחה בפסיכותרפיה המכון הפסיכואנליטי הישראלי 1996

בוגר קורס למתן חוות דעת רפואיות, הסתדרות הרפואית בישראל, 2007

תפקידים:

מורה, ביה"ס לרפואה הדסה, האוניברסיטה העברית, ירושלים

מרצה, קורס פסיכותרפיה משולב, מכון מגיד, האוניברסיטה העברית, ירושלים

יועץ פסיכיאטרי, 2013-17 שירותי הייעוץ לסטודנט, האוניברסיטה העברית, ירושלים

יועץ פסיכיאטרי, מערך דיור שילוב ותעסוקה למיוחדים, עלי שיח, ירושלים

פרקטיקה פרטית, ירושלים

מספר זהות: 303826572 מספר רשיון: 25223 מספר רשיון מומחה: 14651

חוות דעת זו מבוססת על:

בדיקה קלינית של מר עלי אלקרינאוי ביום 5.9.24 במרפאה פרטית רחוב המליץ 5 ירושלים

שיחת טלפון עם מר אלקרינאוי ביום 12.9.24

עיון במסמכים הבאים:

תיק רפואי קופת חולים מאוחדת עד 18.12.23

שחרור ממיון בית חולים סורוקה מיום 27.9.22

רקע:

התובע הינו כמעט בן 23, יליד הארץ, רווק ממוצא בדואי. הוא החמישי מתוך ששה ילדים. אביו עבד

בעבר בחקלאות והיום אינו עובד, בעוד אמו עובדת במפעל. התובע מדווח על תפקוד בינוני בתקופת

הלימודים, ולו בגרות חלקית. אהב כדור רגל ושיחק באופן קבוע עם חבריו. בגיל 18 היתה לו כוונה

ד"ר הלל דיוויס
מומחה בפסיכיאטריה
מ.ר. 25223 מ.ר. 14651

להתגייס לצה"ל, אך לבסוף בחר לעבוד בכדי לסייע כלכלית לאחיו אשר למד רפואה באוקריינה. תחילה עבד במפעל ובהמשך בתחנת דלק. התובע מתאר תיפקוד טוב הן מבחינה חברתית והן בעבודתו בתחנת הדלק, בה עבד כששה חודשים.

ביום 26.9.22 הגיע התובע לעבודה במטרה להחליף העובד אשר עבד בלילה. הוא הבחין במכשיר טוסטר שהיה מחובר לחשמל וניגש לנתקו מהשקע. בעת שנגע במכשיר, חש זרם חשמלי חזק, נבהל מאד וחשב שהוא עומד למות. הוא הרגיש פחד רב, ולא היה מסוגל לשחרר את ידו מהמכשיר. חברו לעבודה הצליח לדחוף אותו ולהרחיקו מהחשמל. התובע מתאר כי באותו יום חש חום בכל גופו עם עייפות קיצונית. הוא נבדק במוקד קופת חולים והופנה למיון בבית חולים סורוקה, שם עבר בדיקות ונמצא ללא נזק גופני.

לאחר שחזר לביתו, התובע החל לחוש פחד ולחשוב על האירוע. בלילה הוא החל לחשוב על זה שכמעט מת, ונבהל ממה שקרה. הוא חשב כל הזמן על הפחד ובהלה של אותם רגעים בהם היה במגע עם החשמל. באותו לילה, היה קשה עבורו לישון ולמחרת קם עם כאבים חמורים באיזור הגב והצוואר. הוא לא היה מסוגל לחזור לעבודה, ישב בבית ולא היה מסוגל לתפקד או להתרכז. בהמשך, הוא המשיך לסבול מכאבים חמורים בגב והמשיך לסבול מנידודי שינה. במשך תקופה ממושכת לא היה מסוגל לעבוד.

התובע מצא את עצמו במצב של פחד מתמיד. הוא לא היה מסוגל להתקרב למכשירי חשמל מרוב פחד ובכל פעם שרצה להטעין את מכשיר הטלפון היה צריך לבקש עזרה מאמו או מאחיו. גם היום, למרות ניסיונות להיחשף בהדרגה, עדיין קשה לו לגעת במכשירים חשמליים.

התובע ביקר אצל רופא משפחה וניסה סידרה של תרופות משככות כאבים והיום מקבל פרקוסט באופן קבוע וגם סידרה של תרופות שינה אשר לא עזרו לו לישון מעבר לשעתיים.

לאחר תקופה הוא ניסה שוב לעבוד, אך לא הצליח הן בגלל הכאבים והן בגלל מצבו הנפשי. בסופו של דבר מצא עבודה כנהג הסעות עם הסעה בבקר וחזרה בערב. ברוב הזמן הוא נמצא בבית, סובל מקשיי ריכוז, לא מוצא מה לעשות, ממשיך לחשוב על התאונה והשלכותיה, סובל ממתח מתמשך ואינו מרגיש בנוח להיות בקירבת אנשים. יש לו תאבון ירוד ואף ירד במשקל באופן משמעותי. הוא מתאר איך נמנע עד היום מכל דבר המזכיר לו את האירוע, אינו מסוגל להתקרב למקום הפיזי שבו התרחש האירוע ונבהל בכל פעם שהוא רואה תחנת דלק של חברת מנטה. שם התרחשה התאונה. עד כה, למרות ליקויים האלו, הוא לא טופל פסיכיאטרית.

שאלות כבוד השופט:

א. מהו ליקויו של התובע בתחום הנפש כעולה מחומר הרפואי שלפניך?

תשובה:

על פי תיאור התאונה והתגובות שלאחר מכן, וכן על פי החומר הרפואי, התובע סובל מתסמנת פוסט-טראומטית. הוא סובל מתסמינים אופייניים למחלה זו כולל חרדה מתמשכת, מחשבות חודרניות על האירוע, סיוטים והימנעות מדברים המזכירים את התאונה.

ד"ר הלל דיוויס
מומחה בפסיכיאטריה
מ.ה. 25223 מ.ה. 14651

ג. האם קיים קשר סיבתי, לרבות על דרך של החמרה, בין הליקוי ממנו סובל התובע לבין האירוע בעבודה מיום 26.9.22, כמתואר בעובדות המקרה?

תשובה:

ההפרעה ממנה סובל התובע נגרמה כתוצאה מהאירוע החריג. מדובר בתגובה נפשית ישירה לנסיבות הטראומטיות של המקרה. התכנים של מחלת הטראומה, יחד עם העיתוי שבו התפתחו התסמינים, מעידים על קיומו של קשר סיבתי.

ג. לעניין זה, האם כתוצאה מהאירוע התאונתי, מיום 26.9.22 כמתואר לעיל, נגרמו לתובע ליקוי קבוע או החמרה זמנית וחולפת בגב בעטיים נזקק לטיפול רפואי או נגרם לו אי כושר עבודה (מלא או חלקי), ואם כן – למשך איזה תקופה? יובהר, כי בגדר פגיעה פיזיולוגית יבואו היזקקות לטיפול רפואי או אובדן כושר עבודה, מלא או חלקי, אפילו אם הם תולדה של כאב בלבד או פגיעה שהצריכה ריפוי או שיקום.

תשובה:

התרשמותי ממקרה זה היא שמדובר בפגיעה נפשית אשר בעצמה גרמה לפגיעה ביכולת השתכרות של התובע. אמנם אין במומחיותי לחוות דעה על הפגיעה בגב ועל החומרתה, ניתן לקבוע כי הפגיעה הנפשית משפיעה ואף החריפה את הכאב בגב וכן גורמת לעיכוב בתהליך הריפוי והשיקום. מבחינת זמנים, אף שקשה לכמת תקופות אלה, ניתן להעריך כי בששה החודשים הראשונים לאחר התאונה התובע לא היה מסוגל לעבוד כלל ולכן התאים לנכות של 100%. בתקופה שלאחר מכן, ועד היום הנכות עומדת על 50%. מבחינה פסיכיאטרית חשוב לציין שהתובע טרם קיבל טיפול פסיכיאטרי הולם, ויש סיכוי שמצבו, הן הנפשי והן הפיזי, ישתפר עם קבלת טיפול נפשי מתאים, כגון תרופות נוגדות דכאון וטיפול נפשי ממוקד לטראומה.

בכבוד רב

ד"ר הלל דיוויס
פסיכיאטר מומחה

תעודה זו ניתנת על ידי לשם הגשתה כראיה לבית משפט, והריני מצהיר בזאת כי ידוע לי היטב, שלענין הוראות החוק הפלילי בדבר עדות שקר בשבועה בבית משפט, דין תעודה זו כשהיא חתומה על ידי כדן עדות בשבועה שנתתי בבית משפט.

דיו"ר הלל דיוויס
מומחה בפסיכיאטריה
מ.ר. 25223 מ.ר. 14651